

Áll- és arccsonti (maxillo-faciális) sérülések interperszonális vonatkozásai – Arcsérült személyekkel kapcsolatos attitűdök vizsgálata

Gurka Éva Mária

SZTE-BTK Pszichológia Intézet

Arcunk meghatározó szerepet tölt be társas interakcióinkban, ezáltal az, hogy mások hogyan észlelik saját arcunkat, bizonyos mértékig meghatározza pszichés jóllétünket is. A sebészeti szakközlemények egy része az arcukon sérülést szenvedett személyek pszichés egészségének romlásáról számol be. Ebből kiindulva kutatásomban arra keresem a választ, hogy a társas észlelést és benyomás szervezést hogyan befolyásolják az áll- és arccsonti (maxillo-faciális) rekonstruktív sebészeti beavatkozás után az arcon visszamaradó vágott jellegű hegek. Az arcsérült személyekkel kapcsolatos implicit attitűdöt Implicit Asszociációs Teszt (IAT) teszt, az explicit attitűdöt saját kérdőív segítségével vizsgáltam, saját programozású webes felület segítségével. A vizsgálatban 30 fő vett részt, 3 al minta bevonásával (tanárok, SZTE hallgatók, és SZTE egészségügyi dolgozók). Az eredmények szerint az arcsérültekkel kapcsolatos implicit attitűd szignifikánsan negatívabb volt, mint az egészségesekkel kapcsolatos. Az explicit attitűdben viszont kis mértékű pozitív beállítódás jelent meg az arcukon sérült személyekkel kapcsolatban. A vizsgálat hipotézisemet egyértelműen nem igazolja vagy cáfolja, a minta kis mérete miatt. Az eredmények azonban előzetes elvárásaimmal egyezni látszó mintázatba rendeződnek. A kifejlesztett vizsálati eljárás és teszt további kutatásokat alapoz meg.

Kulcsszavak: áll- és arccsonti (maxillo-faciális) sérülések, arcsérültekkel kapcsolatos attitűdök, Implicit Asszociációs Teszt